

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ

“ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ”

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Ἰδιοκτῆτης
Ρ. ΓΑΒΑΛΑΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ἐγένετο μετὰ πάσης ἐπισημότητος ἡ ἐναρξίς τῶν ἐργασιῶν τῆς νέας Βουλῆς τῆς Κ'. Περιόδου. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ ἀγιασμοῦ ἐν ἐτέλεσεν ὁ Παναγ. Μητροπολίτης Ἀθηνῶν κ. Θεόκλητος ἐγένετο ἡ ὀρκωμοσία τῶν Βουλευτῶν, τῶν μὲν Χριστιανῶν ἐπὶ τοῦ Ἰεροῦ Εὐαγγελίου, τῶν Ὀθωμανῶν ἐπὶ τοῦ Κορανίου τῶν δὲ Ἰσραηλιτῶν ἐπὶ τῆς Ἱερᾶς Γραφῆς. Τὴν ὀρκωμοσίαν ἐπιηκολούθησε ζωηρὰ συζήτησις περὶ τῆς ἀποδοχῆς ἢ μὴ ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Βουλευτῶν τῆς Β. Ἡπείρου καὶ τῶν τριῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου, λαβόντων τὸν λόγον τῶν κ. κ. Θεοτόκη, Δημητρακοπούλου, Γούναρη, Βενιζέλου, Πῶπ, Μπουσίου καὶ ἄλλων, ἀμέσως κατόπιν ἡ Βουλὴ προέβη εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Προέδρου αὐτῆς. Ἐψηφοφόρησαν ἐν ἧλω 306 Βουλευταὶ ὧν 182 ἐψήφισαν τὸν Βενιζελικὸν Ζαβιτσάνον, 93 τὸν Κυβερνητικὸν Δέλιον καὶ 7 τὸν Δημητρακοπουλικὸν Βάρβογλην, εὐρέθησαν δὲ καὶ λευκὰ ψηφοδέλτια 24. Συνεπῶς Πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἐξελέγη ὁ υποψήφιος τοῦ Βενιζελικοῦ κόμματος κ. Ζαβιτσάνος ὑπερτερῆσας τὸν υποψήφιον τῆς Κυβερνήσεως κ. Δέλλιον κατὰ 89 ψήφους. Μετὰ τὸ ἀποτελεσμα τῆς ψηφοφορίας ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Γούναρης δηλώσας ὅτι ἡ κυβέρνησις παραιτεῖται ἐζήτησε τὴν ἀναβολὴν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς μέχρι τοῦ πέρατος τῆς ὑπουργικῆς κρίσεως.

Περὶ ὥραν 6 1/2 τῆς αὐτῆς ἡμέρας ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀνελθὼν εἰς Τατόιον ἀνήγγειλε τῷ Ἀνακτι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς καὶ ὑπέβαλε ἅμα τὴν παραίτησιν τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἀπεδεχθεὶς τὴν παραίτησιν προσεκάλεσε τὸν κ. Βενιζέλον διὰ τὴν 10 1/2 τῆς ἐπιούσης. Τὴν ὀρισθεῖσαν ὥραν ἀνελθὼν ὁ κ. Βενιζέλος εἰς Δικέλειαν παρουσιάσθη πρὸς τὴν Α. Μ. συμφωνῶν δὲ τελείως πρὸς τὴν Α. Μ. ἀνέλαβε τὸν σχηματισμὸν τῆς Κυβερνήσεως. Ὁ κ. Βενιζέλος ὅμως ἐζήτησε πενθήμερον προθεσμίαν ὅπως μελετήσῃ τὴν κατάστασιν.

Οὕτω ἡ ὑπουργικὴ κρίσις παραταθήσεται ἐπὶ ἡμέρας τινάς, καθ' ὅσον αἱ πρὸς σχηματισμὸν κυβερνήσεως δυσχερεῖαι δὲν θὰ εἶναι καὶ ὀλίγοι διότι καὶ αἱ φιλοδοξίαι πολλαὶ καὶ τὸ περιθώριον τῶν ψήφων οὐχὶ ἐπαρκές.

Ἡ ὑπερτιμῆσις τῶν τροφίμων

Ἀπὸ τίνος χρόνου διερχόμεθα κρίσιν οικονομικὴν ἐνεκα τῆς ἀκρίβειας τῶν τροφίμων καὶ ἐν γένει τῆς ὑπερτιμῆσεως ὅλων τῶν εἰδῶν τῆς πρώτης ἀνάγκης διὰ πᾶν ἄτομον καὶ πᾶσαν οἰκογένειαν Ἡ τοιαύτη δὲ κρίσις, ἐπειδὴ συνδέ-

ται στενότερα μετὰ τῆς δυστυχίας, τῆς πενίας καὶ τῆς ἀπογνώσεως τοῦ λαοῦ, λαοῦ πάσχοντος ἄλλως τε οικονομικῶς ἀπὸ πολλοῦ ἐνεκα τῶν ἀλλεπαλήλων πολέμων καὶ τῶν βαρυτάτων, φορολογικῶν βαρῶν, εἶνε ἐπόμενον ὅτι θὰ δημιουργηθῇ κατάστασις πραγμάτων ἀνώμαλον καὶ λίαν ἐπικίνδυνον διὰ τὴν κοινωνικὴν καὶ πολιτικὴν ἁρμονίαν. Ἀπὸ τοῦδε δὲ παρατηρεῖται μεγίστη παρὰ τῇ λαῶ δυσφορία, ἥτις φθάνει εἰς τὰς ἀκοῆς πάντων ἀπὸ πάσης τοῦ Κράτους γωνίας. Καὶ πρέπει νὰ εἶνε κανεὶς κωφὸς καὶ τυφλὸς διὰ νὰ μὴ βλέπῃ καὶ νὰ μὴ ἀκούῃ τὴν στενοχωρίαν καὶ τὴν δυσπραγίαν τοῦ κόσμου τοῦ ἐργατικοῦ, τὸν ὅποιον μεγάλως θλίβει ἡ ἔλλειψις ἐργασίας καὶ ἡ ἀκρίβεια ἐν γένει τῆς ζωῆς.

Πλὴν ἄλλ' ὅμως τοιαῦτα σοβαρὰ κοινωνικὰ καὶ πολιτικὰ ζητήματα δὲν λύνονται διὰ τῶν συζητήσεων οὔτε δι' ἄρθρων ἐφημερίδων. Τὸ ζήτημα τῆς ὑπερτιμῆσεως τῶν τροφίμων, κατ' ἐξοχὴν κοινωνικὸν ζήτημα, ἀποτελεῖ θέμα σοβαρὸν καὶ πολὺπλοκον, διὰ τὸ ὅποιον εἶνε ἀνάγκη νὰ ληφθῶσι μέτρα προσωρινὰ μὲν μέχρι τῆς λήξεως τοῦ πολέμου, ριζικὰ δὲ μετὰ ταῦτα πρὸς λύσιν ὑποθέσεως ἥτις δὲν εἶνε σημερινὴ ἀλλ' ὑφίσταται ἀπὸ μακροῦ καὶ στενοχωρεῖ σφόδρα τὸν ἐργατικὸν καὶ γεωργικὸν λαὸν τῆς Χώρας. Σήμερον βεβαίως δὲν εἶνε φρόνιμον νὰ ζητησῇ τις μεγάλα πράγματα ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, διότι δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ληφθῶσι μέτρα ἀνάλογα πρὸς τὴν περιστασιν λόγῳ τῆς ἐκ τοῦ πολέμου γενικῆς ἀναστατώσεως. Τοῦτο ὅμως δὲν θὰ εἴπῃ ὅτι δὲν πρέπει νὰ κτυπηθῇ ἡ αἰσχροκέρδεια τῶν ἐκμεταλλεωτῶν, ἥτις ὕψωσε θηριωδῶς τὴν κεφαλὴν αὐτῆς μετὰ ληστρικὰς διαθέσεις εἰς βάρος τοῦ πάσχοντος λαοῦ. Ἡ Πολιτεία ὀφείλει νὰ μελετήσῃ τὸ ζήτημα, νὰ ἐξετάσῃ καλῶς τὰ πράγματα, ν' ἀπειλήσῃ, νὰ τιμωρήσῃ, νὰ προμηθευθῇ, νὰ κατάσχη, ἐν ἐνὶ λόγῳ τὰ πάντα νὰ μεταχειρισθῇ πρὸς ἀνακούφισιν τοῦ λαοῦ. Ὁ λαὸς πρέπει νὰ διάγῃ ὅσον τὸ δυνατόν καλύτερον τὸν βίον αὐτοῦ. Τοῦτο ἀποτελεῖ ἄλλως τε τὸ πρῶτιστον καθήκον ἐκάστης Κυβερνήσεως.

Βεβαίως ὁ γράφων τὰς γραμμὰς ταύτας δὲν εἶνε ἐκείνος ὅστις θὰ ὑποδείξῃ τὰ μέτρα ἅτινα πρέπει νὰ ληφθῶσι πρὸς διόρθωσιν τοῦ κακοῦ καὶ ἀποσοδίου ἐπιχειρημένου κινδύνου. Γνωρίζει ὅμως οὗτος, χωρὶς νὰ εἶνε οικονομολόγος ἢ ἱστορικὸς, ὅτι τὰ οικονομικὰ τῶν λαῶν ζητήματα εἶνε ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐπέφερον ἐσωτερικὰ κινήματα εἰς εὐνομούμενας Χώρας καὶ συνετάραξαν μεγάλα καὶ ὀνομαστὰ Κράτη. Ἡ μὴπως ὑπάρχει τις ὁ δυνάμενος νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι ἡ δαπάνη τοῦ βίου ἐν Ἑλλάδι δὲν ἔχει καταντήσῃ βάρος λίαν δυσβάστακτον; Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀνάγκας τῆς καθημερινῆς ζωῆς ἡ Ἑλλὰς κατέστη ἡ ἀκριβώτερα Χώρα τοῦ Κόσμου, Ἐρωτήσατε τοὺς ξένους περὶ τούτου. Ὁ κωφὸς 3 καὶ 60, ἡ ζάχαρις 1 καὶ 50, τὸ κρέας 2 καὶ 20, τὸ ψωμὶ 70 λεπτά, τὸ λάδι 2 δραχ., τὰ τυριά 3 καὶ 4 δρ., τὰ ὄσπρια 80 λεπ. καὶ 1 δρ., τὰ βούτυρα 2 καὶ 6 δρ., ὁ βακκαλῶς 2 δρ., αἱ ἐλαίαι 1 καὶ 20, τὰ φάρια 2, 3 καὶ 4 δρ., αἱ πατάταις 40 λεπτά. Σημειωτέον δὲ ὅτι τὰ πλείστα τούτων παράγονται παρ' ἡμῖν, εἶνε δὲ ἡ Ἑλλὰς χώρα γεωργικὴ καὶ κτηνοτροφικὴ. Καὶ ἀκόμη πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι χάριν ὀρισμένων παραγωγῶν, εἶδη τῆς

ἀλλοδαπῆς φορολογουμένη βαρυτάτα, ὡς λόγου χάριν ὁ τυρὸς. Εἰς τὴν Ὀλλανδίαν ὁ ὁμώνυμος τυρὸς πωλεῖται λεπτά 90 κατ' ὀκτῶν. Πόσον δὲ τιμᾶται ἐδῶ; δραχ. 6. Διὰ τί; Διότι βαρύνεται πολὺ μὲ τελωνιακὸν δασμὸν χάριν τῶν ἐγχωρίων τυρῶν οἱ ὁποῖοι πωλοῦνται πρὸς δραχ. 3 καὶ 4.

Τὶς πταίει; Ἡ Πολιτεία, ἥτις οὐδέποτε ἐσκέφθη σοβαρῶς περὶ τοῦ ζητήματος τούτου. Διὰ τοῦτο ἡ ἐπιβολὴ τῶν δασμῶν, ἰδίως ἐπὶ τῶν εἰδῶν τῆς πρώτης ἀνάγκης, τυγχάνει ἀνεπιστημονικὴ καὶ ἀφιλόσοφος, εἰς τρόπον ὥστε ὁ μὲν λαὸς νὰ ἐπιβαρύνεται πολὺ, τὸ δὲ Δημόσιον νὰ μὴ εἰσπράττῃ ὅσα θὰ εἰσέπραττε ἐὰν οἱ δασμοί, ἐπὶ τῶν τροφίμων ἰδίως, ἦσαν ἐλαφρότεροι. Καὶ τὸ κακὸν ἀπὸ ἐτους εἰς ἔτος καθίσταται δεινότερον. Οὐδεμία Κυβέρνησις, οὔτε ἡ ἐπαναστατικὴ, οὔτε ἡ ἀνορθωτικὴ, ἐτόλμησε νὰ μεταρρυθμίσῃ τὸν Ἐφιάλτην τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, ὅστις λέγεται Ἑλληνικὸν Δασμολόγιον. Καὶ διὰ τοῦτο ἐπιβαρύνονται ἐν Ἑλλάδι ὅσον οὐδαμῶς ἄλλοι τὰ κυριώτερα εἶδη τῆς πρώτης ἀνάγκης πρὸς στενοχωρίαν καὶ ἀπόγνωσιν τοῦ λαοῦ. Καὶ ἡ ἐπιβολὴ τῶν φόρων τούτων ἐγένετο κυρίως ὅπως προστατευθῇ ἡ ἐγχώριος παραγωγὴ καὶ τὰ προϊόντα τῆς ἐθνικῆς λεγομένης βιομηχανίας. Ἀλλὰ διὰ τούτου τοῦ τρόπου πλουτίζουν οἱ ὀλίγοι καὶ ὑποφέρουν οἱ πολλοί, διότι ἐνῷ ἡ ἐγχώριος παραγωγὴ δὲν ἐπαρκῆ, ὅμως οἱ παραγωγεῖς εἶνε ἀπληστοὶ προστατευόμενοι ὑπὸ τῆς βαρυτάτης φορολογίας τῶν ἐξωθεν εἰσαγόμενων τροφίμων καὶ ἄλλων εἰδῶν. Καὶ ὁ βιομήχανος καὶ ὁ παραγωγεὺς εἰσάγει εἰς τὰ θυλάκια αὐτοῦ τὸν φόρον ὃν ἐπιβάλλει τὸ Κράτος εἰς τὰ εἰσαγόμενα ὅπως προστατεύσῃ τὰς ἐγχωρίους ἐπιχειρήσεις.

Ἡ ἀκρίβεια τῆς ζωῆς ἐν Ἑλλάδι εἶνε νόσος χρονία. Ὁ πόλεμος εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἐπεξέτεινε τὸ κακόν. Ἀλλ' ὁ πόλεμος θὰ παρέλθῃ. Ἡ Βουλὴ ὅταν συνέλθῃ πρέπει νὰ ἐπιληφθῇ σοβαρῶς τοῦ ζητήματος τούτου, διότι ἡ κοινωνία εἶνε ἀνάγκη νὰ συνέλθῃ ἐκ τῆς οικονομικῆς κρίσεως δι' ἧς δεινῶς ἀπὸ πολλοῦ πάσχει. Ἡ παρούσα κατάστασις καὶ τὸν λαὸν πλήττει καὶ τὰς εἰσπράξεις τοῦ Δημοσίου ζημιοῖ. Μὲ τὰς ἐκάστοτε ὡς φάσεις τῆς σελήνης Ἀστυνομικὰς διατάξεις οὐδὲν γίνεται. Ἡ αἰσχροκέρδεια δὲν εἶνε πταίσμα, εἶνε ἐγκλημα καὶ πρέπει νὰ παταχθῇ. Πρέπει νὰ ληφθῶν μέτρα νομοθετικῶς δραστηκᾶ, διότι ἡ ἀγαλίνωτος τάσις τῆς ὑπερτιμῆσεως πάντων θὰ ἔχῃ παρὰ πολὺ κατὰς συνέπειας. Μὴ μᾶς ἀπατᾷ ἡ πρόφρασις τοῦ πολέμου. Ἡ ἀκρίβεια τῆς ζωῆς ἐν Ἑλλάδι κατέστη ἀνυπόφορος. Ἐκ τούτου ὁ λαὸς ἔπασχε, καὶ πρὸ τοῦ πολέμου θὰ πάσχη, καὶ μετὰ τοῦτον, ἐὰν δὲν ληφθῶν τὰ πρέποντα μέτρα. Π. Μ. Σ.

ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

— Ὁ Αὐγουστος μᾶς ἐλεσκέφθη μὲ διαθέσεις τρομανικὰς ὡς πρὸς τὴν ζέσην.

Οἱ γεροντιότεροι θὰ ἔχουν δίκην ἂν εἴπουν ὅτι ποτὲ δὲν ἐνθυμοῦνται τέτοιες ζέσεις αὐτὸν τὸν μῆνα, ὁδν αὐταῖς ποδ περνοῦμε τῆς τελευταῖες ἡμέρας.

— Αἱ πρὸς τὴν Θεοτόκον παρακλήσεις συνυθροῖζον ἀρκετοὺς πιστοὺς εἰς τὰς ἐκκλησίας.

Πρό πάντων τὰ ἐξωκλήσια ἔχουν ἀριθμὸν οὐχὶ εὐκαταφρόνητον γυναικοκόσμου ἰδίως.

Ὁ ὁποῖος παρέρχεται τὰς 15 ἡμέρας αὐτὰς ἐν προσευχῇ καὶ νηστεία.

Νηοισίαν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μὲ ἐληγὲς καὶ ντοματοσαλάτα, δίδου τὰ ἄλλα εἶδη εἶνε φωτιὰ καὶ λαῦρα.

Ὁ βακαλάος γὰρ ὑμᾶται δρ. 2.20 ἢ ὀκτῆ!

— Ἀρκετοὶ πρόσφυγες ἤλθαν προχθὲς μὲ τὸ ἀτιμόλοιο τοῦ «Γιαννουλάτου».

Ληγοῦνται οἱ δυστυχεῖς τὰ μαρτύρια καὶ τοὺς διωγμοὺς ποῦ ὑλέστησαν, διὰ τὰ ἀναγκασθῶσι νὰ ἐγκαταλείψωσι τὰς πατρίδας τῶν.

Εἰς ἑξ αὐτῶν, ἐπὶ τῇ θείᾳ ἐνὸς τῶν διαμενόντων ἐνταῦθα Τούρκων ἀγχαλωτῶν, ἐξεμάνη τόσον ἐναντίον του ὥστε νὰ μὴν δυληθῇ νὰ συκρατήσῃ τὴν ὀργὴν του, ἥτις ἐξέσπασε εἰς γενναῖον ξυλοκόπημα μὲ τὸ ὁποῖον τὸν ἐφιλοδώρησε.

Ὁ πρόσφυξ δικαιολογήθη κατόπιν διὰ τὸ πραξικόπημά του αὐτὸ τὸ ὁποῖον ἀπέδωκε εἰς ἀφορμὴν πολλῆ σοβαρᾶν ὅπως τοῦλάχιστον ἰσχυρίσθῃ.

Εἰς τὸ δεῖ ὁ Τούρκος αὐτὸς εἶχε σκοπέσει τὴν μητέρα του.

— Μολονοῦ διερχόμεθα τὰς πλεόν φρικώδεις ζεσιὰς ἡμέρας, ἐν ταύταις ἡ πλατεία μας τὴν Κυριακὴν ἤτο κυριολεκτικῶς ὑπερλήρης.

Τόσον ὥστε μιὰ Κυρία παρεπιδημοῦσα νὰ ἀκουσθῇ λέγουσα : Οὔτε ἡ μιλίαις οἱ μιλιάδες δὲν κάμνουν τόσες καραμπόλες ὅσες ἐγὼ μὲ τῆς σκονητῆς παῦ μου δίδουν.

— Μία ἄλλη κυρία—σύζυγος μεγαλεμπόρου τῶν Ἀθηνῶν,—ἐλθοῦσα πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν συγγενῶν της, ἔκαμε δίκαια παράπονα διὰ μερικὸν μὲρος, οἱ ὁποῖοι εὐρίσκουν εὐκαιρίαν μέσα εἰς τὴν κομπολημύραν ἐκείνην νὰ πειράζουσι κατὰ ἐπιτελῶς ἀνάρμοστον τρόπον τὰς κυρίας.

Ἡ παρατήρησις τῆς πράγματι ὠραίας δεσποίνης, τῆς ὁποίας τὰ ὠραῖα ἐξυλνα μάτια ἀσφαλῶς θὰ παρέλθουν πρὸ τῆς νέας στήλης τοῦ «Βήματος», εἶνε πολὺ δίκαια καὶ πρέπει νὰ εἰσακουσθῇ παρὰ τῶν ἀρμοδίων.

— Ὁ Διμήν μας, χάρις εἰς τὰς καλὰς ἐνεργείας τοῦ κ. Νομάρχου ἔβασε νὰ εὐρίσκειται εἰς τὸ ἄπλετον... σκότος, καὶ ἀπὸ τῆς προχθὲς τὸ ἠλεκτρικὸν φῶς ἤρξατο προσφέρειν τὰς πολυτίμους τοῦ ὑψηροῦς.

— Ὡς πληροφοροῦμεθα ὁ στόλος μας πρόκειται καὶ πάλιν ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν νὰ μᾶς ἐπισκεφθῇ.

— Ἡ Μπάντα μας λοιπὸν ἐτοιμάζεται καὶ πάλιν διὰ νῆαν συναυλίαν τὴν ὁποίαν θὰ δώσῃ τὴν Κυριακὴν εἰς τὴν πλατείαν.

Ὁ κ. Ἐλευθεριάδης, ὁ καὶ πρόεδρος της, ὁ ἀκούρατος καὶ δαιμόνιος αὐτὸς ἄνθρωπος δὲν ἀφήνει οὔτε λεπτὸν τὸ ἔργον του· τρέχει διαρκῶς, παρακαλεῖ, ἐκλιπαρεῖ κυριολεκτικῶς, διὰ νὰ κατορθώσῃ νὰ τὸ φέρῃ εἰς αἴσιον πέρας.

Ὡρισμένως πρέπει ἡ κοινωνία μας, ἡ ὁποία ἄλλως τε θεωρεῖται τόσον φιλόμουσος, νὰ τὸν ὑποστηρίξῃ ὅσω τὸ δυνατὸν περισσότερον.

— Ἡ πλατεία μας τὰς νυκτερινὰς ὥρας παρουσιάζει ὠραῖον θέαμα—θέαμα μεγαλοπύλλου— μὲ τὸν κινηματογράφον καὶ τὰ πλήρη κόσμον γύρω καφενεῖα.

Ἐννοεῖται οὖν καὶ πέραν ἀκόμη τοῦ μεσο-νυκτίου ἀρκετοὶ ξενύχτηδες παραμένουν συζητοῦντες καὶ ἀπολαμβάνοντες σχετικῆς δροσιάς.

— Καὶ εἰς τὸ Νηοῖσι ἀρκετοὶ κόσμος ἀπολαμβάνει τοῦ ἐκεῖ παιζοντος Καραγκιόζη.

Ὁ Σιρὸ Λιονύσιος καὶ ὁ Μπάρομπα Γιώργος σκορπίζουν ἀκράτητα γέλοια κάθε βράδυ εἰς τοὺς θαυμαστάς τῶν.

Τὴν Κυριακὴν μάλιστα τὸ βράδυ ὅπου ἦσαν ἀντίθετοι ὑποψήφιοι εἰς τὰς Δημοτικὰς ἐκλογὰς τὰ γέλοια ἐφθασαν εἰς τὸ ζενίθ.

Ὁ Ρέπορτερ

ΔΥΟ ΕΓΓΡΑΦΑ

Ἀριθ. Πρωτ. 12139.

Ἐν Ἐρμουπόλει τῇ 31 Ἰουλίου 1915.

Τιμημένε Ναύαρχε

Ἡ ἀφίξις ἐνταῦθα τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν Στόλου, τοῦ ὑπομνήσαντος πρόσφατα μεγαλοεργὰ κατορθώματα, καὶ ἐμπνεύσαντος τὴν πεποίθησιν ἐπιτελέσεως ὁμοίων τοιούτων καὶ ἐν τῇ μέλλοντι.

Ἡ παρουσία εἰς Σῆρον ἡμῶν, τοῦ ἐνδόξου

στολάρχου, τοῦ ὑψίστου παρασχόντος ὑψηροῦς εἰς τὴν προσφιλεῖ ἡμῶν Πατρίδα, διὰ τῆς ἐμπνευσμένης Ἐθνικῆς ἡμῶν δράσεως κατὰ τοὺς τελευταίους νικηφόρους κατὰ θάλασσαν πολέμους, μετὰ τῶν γενναίων καὶ φιλοτιμοτάτων Ὑποναύαρχων, Κυβερνητῶν, Ἀξιωματικῶν καὶ πληρωμάτων τῆς ὑπὸ τὴν διοίκησιν ὑμῶν Μοίρας.

Ἡ ἐμφάνισις ἐν τῇ Μητροπόλει τοῦ νομοῦ τῶν Κυκλάδων τοῦ λαοφιλεστάτου Διαδόχου τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου, πρὸς τὴν πάγκαλον καὶ ἀρρενωπὴν μορφήν τοῦ Ὁποίου μετὰ στοργῆς ἀτενίζει πᾶσα Ἑλληνικὴ καρδιά, ὡς βλαστοῦ ἀνταξίου τοῦ Ὑψηλοῦ Αὐτοῦ Γεννήτορος, τοῦ θαυνοστεροῦ Στρατηλάτου Βασιλέως.

Ὁ κατάπλους ἐν τῇ λιμένι τῆς Ναυαρχίδος «Ἀβέρωφ», τῆς φερούσης τὸ ὄνομα φιλοπάτριδος τέκνου τῆς μεγάλης ἡμῶν πατρίδος, τοῦ ἐθνικοῦ εὐεργέτου Γεωργίου Ἀβέρωφ τοῦ Ἡπειρώτου, καὶ ἐν τῇ διακυβερνήσει τῆς ὁποίας, οὐ μόνον ἐδοξάσατε τὸ γενναῖον ναυτικὸν τῆς Πατρίδος, συνεχίσαντες τὰ ἐνδοξα κατορθώματα τῶν προγόνων ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ ἀπετρέψατε ἐκ ταύτης ἀνεπανορθώτους ἐθνικὰς συμφοράς.

Ἡ παρὰ τὸν «Ἀβέρωφ» ἀγκυροβολία τοῦ θωρηκτοῦ «Κιλίς», οὕτως τὸ ὄνομα, συμβολίζει τὸν ἀφθαστον ἡρωϊσμόν, καὶ ὑπενθυμίζει ἀσυλλήπτου μεγαλειότητος πολεμικοῦ θριάμβου, ἐξασφαλίσαντας τὴν νίκην εἰς τὰ ἡρωϊκὰ ἡμῶν στρατεύματα κατὰ τοῦ προαιωνίου τοῦ Γένους ἐχθροῦ.

Πάντα ταῦτα τὰ εὐφρόσυνα γεγονότα, ἐνδοξε Νάυαρχε, ἐξήγειραν μέγαν καὶ ἱερὸν ἐνθουσιασμόν εἰς τὸν λαὸν τῆς πρωτεύουσας τοῦ Νομοῦ τὸν ὁποῖον ἔχω τὴν τιμὴν τὰ διοικῶ, ὥστε νὰ αἰσθανθῇ οὗτος τὴν ψυχικὴν ἐκείνην ἀγαλλίασιν, ἣν προσεβεί ἡ Ἐθνικὴ ὑπερηφάνεια διὰ τὰ τελεσθέντα ὑπὸ τῶν τέκνων τῆς πατρίδος ἐθνικὰ μεγαλοεργήματα, τὰ ἐξασφαλίσαντα τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν ὑπόστασιν, καὶ νὰ μορφώσῃ ἀκράδαντον τὴν πεποίθησιν ὅτι, ὅταν, καὶ πάλιν ἀντηχήσῃ ἡ φωνὴ τῆς Πατρίδος, καλοῦσα τὰ τέκνα εἰς πανελληνίον συναγερμόν, θέλουσι πάντες προθύμως σπεύσει ὅπως καταγάωσι νέας νίκας, πρὸς πραγμάτωσιν τῶν ἐθνικῶν ἰδεωδῶν καὶ συμπλήρωσιν τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἐνότητος.

Δέξαθε Κύριε Νάυαρχε, τὴν διακεδαιώσιν τῶν πρὸς ὑμᾶς αἰσθημάτων μου βαθυτάτου σεβασμοῦ καὶ ἀπειροῦς ἐκτιμήσεως.

Ὁ Νομάρχης τῶν Κυκλάδων
Γ. Παροσκευόπουλος

Κύριον Κύριον
ΠΑΥΛΟΝ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΝ
Ναύαρχον
Ἀρχηγὸν τοῦ Στόλου

Πρὸς τὸν κ. Δήμαρχον Ἐρμουπόλεως

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς λήξεως τῆς χθεσινῆς ἑορτῆς τῆς γενομένης πρὸς τιμὴν τῆς πρὸ δύο ἡμερῶν καταπλευστάσης ἐνταῦθα μοίρας τοῦ Ἐθνικοῦ ἡμῶν στόλου ἣς ἡγεῖται ὁ ἐνδόξος ἡμῶν Νάυαρχος συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ τοῦ λαοφιλοῦς ἡμῶν Διαδόχου, ἣ καθ' ἡμᾶς Β. Νομαρχία θεωρεῖ καθήκον αὐτῆς νὰ ἐκφράσῃ τὰς εὐχαριστίας της πρὸς ἡμᾶς τὸν κ. Πρόεδρον καὶ τὰ μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ὅσον καὶ πρὸς τὰ διάφορα σωματεῖα τοῦ οὕτως προέβλαστο Δῆμου, καθ' ὅσον διὰ τῆς ἐπαινετῆς ὑμῶν ἐνεργείας καὶ δραστηριότητος συνεβάλατε κατὰ μέγα μέρος εἰς τὸν διάκοσμον τῆς πόλεως καὶ τὴν ἀξιοπρεπέστεραν παράστασιν τοῦ Δῆμου, διὰ δὲ τῆς συμμετοχῆς τούτου εἰς τὴν χθεσινὴν δοξολογίαν τὴν γενομένην ἐπὶ τῇ ἀναρρώσει τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ἡμῶν καὶ πρὸς τιμὴν ἰδιαιτέρων τῶν Ὑψηλῶν καὶ ἐνδόξων ἡμῶν ἐπισκεπτῶν, ἐδόθη ἀφορμὴ ζωηρότερον νὰ ἐκδηλωθῶσι τὰ εὐγενῆ αἰσθητήματα τῆς ἀληθοῦς λατρείας, ἐνθέου ἐνθουσιασμοῦ καὶ χαρᾶς τοῦ εὐγενοῦς λαοῦ τῆς Μητροπόλεως τοῦ Νομοῦ τῶν Κυκλάδων, πρὸς τοὺς διπλασιάσαντας τὴν Ἑλλάδα καὶ ἀποδώσαντας τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἀπολύτρωσιν εἰς τοὺς ὑποδούλους ἡμῶν ἀδελφοὺς.

Παρακαλῶ ὑμᾶς, κ. Δήμαρχε, ὅπως τὰς εὐχαριστίας ταύτας τῆς Β. Νομαρχίας ἀνακοινώσῃτε πρὸς τε τὸν κ. Πρόεδρον κ. κ. Δημοτικοῦ Συμβούλου καὶ τοὺς κ. Προέδρους τῶν Σωματείων καὶ Συντεχνιῶν καὶ πρὸς πάντας τοὺς συμμετασχόντας ὅπως δῆποτε εἰς τὴν τελετὴν ταύτην δημότως τοῦ καθ' ἡμᾶς Δῆμου.

Ὁ Νομάρχης τῶν Κυκλάδων
Γ. Παροσκευόπουλος

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἡ Ἐν Βαυαρία, ἀποτίσις τῶν κατὰ τῆς ἐλευθερίας ποινῶν Φιλανθρωπία

ἀσθητικῆς καὶ ἀτομικῶν συστήματα

ΜΕΛΕΤΗ

ΚΥΡΟΥ ΒΑΡΔΑΚΑ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου)

III

Αἱ εἰσερχόμεναι καὶ ἀποστελλόμεναι ἐπιστολαὶ τῶν καταδικῶν ἀναγινώσκονται ὑπὸ τοῦ οἰκείου πρὸς τοῦτο ὑπαλλήλου.

Ἐν ἡ δὲ περιπτώσει θέλει στενός του συγγενῆς ἢ δικηγόρος νὰ τὸν ἐπισκεφθῇ παρίσταται κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν εἰς ἀνώτερος ὑπάλληλος. Ἐν τῷ δωματίῳ τῆς ἐπισκέψεως εἰς τὰς πλείστας τῶν φυλακῶν (Landsberg, Aichach) ὑπάρχει σιδηροὺν κιγκλιδωμὰ διαχωρίζον τὸν κατάδικον ἀπὸ τὸν ἐπισκέπτην. Ἡ ἐπίσκεψις δὲν δύναται νὰ παραταθῇ πλεόν τοῦ ἐνὸς τετάρτου τῆς ὥρας. Ἡ ἀδεία νὰ γράφῃ ἐπιστολὰς καὶ νὰ δέχῃται ἐπισκέψεις, δύναται νὰ περιορισθῇ ἢ ἀφαιρεθῇ. Ἐπίσης δύναται νὰ ἀποκλεισθῇ προσκαίρως ἢ διαρκῶς τοῦ δικαιώματος τῆς εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὸ σχολεῖον μεταδόσεως ἢ τῆς χρησιμοποίησεως τῆς ἐν τῇ φυλακῇ βιβλιοθήκης.

Ἐν περιπτώσει ἀπρεποῦς ἢ ἀπειθοῦς συμπεριφορᾶς τοῦ φυλακισμένου κατὰ τὸν περίπατον, δύναται νὰ ἀποσταλῇ ἀμέσως εἰς τὴν κέλλαν του πρὸς ἐργασίαν. Ὁ φυλακισμένος δὲν λαμβάνει οὔτε πνευματικῶν ποτᾶ, οὔτε καπνόν.

Ἡ ἐργασίμος καὶ πολὺφροντις ἡμέρα παρέρχεται ταχέως, ἀλλ' αἱ Κυριακαὶ, αἱ ἑορταὶ καὶ αἱ μακρὰ καὶ ἀτελεύτητοι νύκτες εἰσὶν ἐκείναι αἰτίνας σχεδὸν διπλασιάζουσι τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς ποινῆς!

Κατάδικος, ὅστις ἐνόχως παραβιάζει ἢ περιφρονεῖ τὰς διατάξεις τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν φυλακῶν, καλεῖται εἰς ἀπολογία καὶ τιμωρεῖται πειθαρχικῶς, ἀν ἡ τῆς φυλακῆς διεύθυνσις λάβῃ γνώσιν τούτου. Πειθαρχικαὶ ποιναὶ, ἐξαιρουμένων τῆς προτροπῆς καὶ ἐπιπλήξεως, εἰναι αἱ ἑξῆς: 1) Ἀφαίρεσις παντὸς ὑπερ τοῖς ἐπετράπη (Γερμ. ὄρος Yergünstigung). 2) Ἀφαίρεσις τῆς ἐργασίας. 3) Περιορισμὸς τῆς τροφῆς. 4) Στέρησις τοῦ περιπάτου. 5) Ἀφαίρεσις τῶν κλινοσκεπασμάτων. 6) Δέσμευσις. 7) Κράτησις ἐν σκοτεινῷ θαλάμῳ. Πᾶσα πειθαρχικὴ ποινὴ ἐκτελεῖται κατὰ κανόνα ἀμέσως. Ἐκτὸς τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν γίνεται χρῆσις πολυεῶν προφυλακτικῶν μέτρων χάριν τῆς ἀσφαλείας. Ἡ ἀπαραίτητος λ.χ. ἔρευνα παντὸς εἰσερχομένου ἢ ἀπολυομένου καταδίκου, ἢ τακτικὴ ἐπιθεώρησις τῶν κελλίων, τῶν τῆς ἐργασίας καὶ τῶν τοῦ ὑπνου διαμερισμάτων, ἢ ἐξέτασις τῆς στερεότητος τῶν σιδηρῶν κιγκλιδωμάτων, θυρῶν καὶ παραθύρων, ἢ ἐκτακτος ἔρευνα φυλακισμένου τινὸς καὶ τῆς κέλλας του ἐν περιπτώσει ὑποψίας τινὸς, ἢ δέσμευσις, ἢ πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀσφαλείας γενομένη, ἢ χρησιμοποίησις ὅπλων ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων καὶ ἄλλα διάφορα μέτρα. Ἐμμέσως ἀνήκουσι εἰς τὴν αὐστηρότητα τῆς ποινῆς καὶ αἱ παρεπόμεναι ποιναὶ, καὶ αἱ παρεπόμεναι νομικαὶ ἢ ἀστυνομικαὶ τῆς ποινῆς συνέπειαι, αἵτινες συλλήδδην κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον βαρεῖται καθίστανται αἰσθητὰ καὶ εἰς αὐτοὺς ἔτι τοὺς συγγενεῖς τοῦ καταδίκου. Τὰ παρεπόμενα ταῦτα εἰσὶν ὑποχρέωσις τῆς πληρωμῆς τῶν ἐξόδων τῆς ποινικῆς διαδικασίας, ἢ στέρησις τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων, ἢ ἀστυνομικὴ ἐπιτήρησις, ἢ ἀποδοῦ πολιτείας ἐνίοτε, ἢ ἐκ τοῦ κράτους ἐν γένει, ἢ ὑποχρέωσις πρὸς ἀποζημίωσιν τοῦ πάντων τούτων παρουσιάζεται ὑπὸ τοσοῦτον ἐπαχθῆ τύπον, ὥστε τὰ πάντα διὰ τὸν ἀπαξία, τιμῆ, οἰκογένεια, ὑγεία ἐξανεμοῦνται ἐν τέλει δὲ καὶ αὐτὴ ἡ ζωὴ, ἥτις μόνον φαινομενικῶς ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ παραμένει!!

(ἀκολουθεῖ)

ΟΜΗΡΟΣ Χ. ΙΩΣΗΦΟΓΛΟΥ
ΠΟΠΠΗ Δ. ΚΑΡΕΛΛΑ

Χρυσοί του ύμναίου δεσμοί ήρωσαν
έν Αθήναις προχθές δύο εκλεκτάς υ-
πάρξεις, τον γνωστόν έν Αθήναις τρα-
πεζίτην και έφοπλιστήν κ. Όμηρον Χ.
Ίωσηφόγλου μετά της πολυφώνου εϋ-
ήγγενης και έρασμίας κόρης Πόππης Δ.
Καρέλλα πεφιλημένης θυγατρὸς του δια-
κεκριμένου συμπολίτου μας έργοστασιάρ-
χου και έφοπλιστοϋ κ. Δημητρίου Κα-
ρέλλα. Τῷ ὡς άριστα ήρμοσμένῳ ζεύγει
τὸ «Βήμα» εϋχεται μακροζωϊαν εϋτε-
κνίαν και πᾶσαν γήϊνον εϋδαιμονίαν.

Πανήγυρις Έκατονταπυλιανῆς

Μεγαλοπρεπῆς προημύεται ἡ τέλεσις τῆς
έφετεινῆς Πανηγύρεως έν τῷ έν Πάρῳ Ιστορικῷ
καί παγκάλῳ Ἱερῷ Ναῷ τῆς «Έκατονταπυ-
λιανῆς». Ὁ ένταῦθα Σύμβουλος τῶν Παρίων
πᾶσαν καταβάλλει προσπάθειαν, ὅπως ἡ πανή-
γυρις αὐτῆ στεφθῆ ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας,
πρὸς τοῦτο δὲ ἐναύλωσε τὸ εὐρύχωρον και εϋ-
σταθὲς ἀτμόπλοιον τῆς Κυκλαδικῆς «Χίος»
ἕπερ θέλει ἀναχωρήσῃ έντεσθεν τὴν παραμο-
νήν τῆς ἑορτῆς. Ἡ παροιμιώδης φιλοξενία τῶν
Παρίων, ἡ καθαρὸτης τῆς πόλεως, ἡ εϋθηνία
τῶν τροφίμων και ἡ έν γένει ἐνθουσιώδης ὑ-
ποδοχὴ ἡς τυγχάνουσιν παρ' ὄλων τῶν κατοί-
κων οἱ μεταβαίνοντες εἰς Πάρον προσκυνηταί,
εἶνε λόγοι οἵτινες δέον νὰ πείσωσιν πάντας
τοὺς φιλεόρτους νὰ μὴ στερηθῶσι μιὰς τόσοῦ
ὥραιας ἑορτῆς.

Πανήγυρις Μεταμορφώσεως

Μετ' ἐξαιρετικῆς ὄλως μεγαλοπρεπείας ἐτε-
λέσθη ἐφέτος ἡ ἐπέτειος ἑορτὴ τοῦ ένταῦθα
Καθηδρικοῦ Ναοῦ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ
Σωτῆρος. Ὁ Ναός, χάρις εἰς τὰς ἐνεργείας τῶν
φιλοτίμων Ἐπιτρόπων του εἶχε λίαν φιλοκάλως
διακοσμηθῆ ἔσω τε και ἔξω. Κατὰ τε τὸν Μέγαν
Ἐσπερινὸν και τὴν θείαν λειτουργίαν ἔχορο-
στάτησεν ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος ἡμῶν κ. Ἀθανά-
σιος, κατὰ δὲ τὴν τελεσθεϊσαν νυκτερινὴν πα-
ράκλησιν ἐκάτησαν και διάφορα πυροτεχνή-
ματα. Πλήθος εὐλαδῶν προσκυνητῶν συνέρρευ-
σεν κατευχαριστηθὲν ἐκ τῆς έν γένει διεξα-
γωγῆς τῆς Πανηγύρεως, ἡς αἱ εἰσπράξεις καθ'
ἃ ἐπληροφορήθημεν ἀπέδθησαν λίαν ἱκανοποιη-
τικά. Ἐπὶ τούτοις ἔπαινος δίκαιος ἀφείλεται
τοῖς κ. κ. Ἐφόροις τοῦ Ναοῦ τούτου.

Νέα Διδασκάλισσα

Μετὰ πλείστης χαρᾶς ἀναγγέλλομεν ὅτι ἡ
σεμνὴ και καλῶς ἀνατεθραμμένη κόρη Ἐλενίτσα
Μαυρογένη δοῦσα τὰς ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεις τῆς
έν τῷ Ἀρσκειῷ ἀπελύθη μὲ τὸν βαθμὸν ἄριστα
ἀποσπάσασα τὰ δίκαια ἄλλως τε συγχαρητήρια
τῶν καθηγητῶν τῆς. Συγχαίροντες εὐχόμεθα τὴν
αὐτὴν εὐδοκίμησιν και εἰς τὴν πρακτικὴν ἐξά-
σκησιν.

ΝΕΑ ΕΛΛΑΣ

Ἐπὶ τῆς έν Ἀλεξανδρείᾳ ἐκδοτικῆς ἐπιχειρή-
σεως ὁ «Πτολεμαῖος» ἐξεδόθη ἡ ὑπὸ τοῦ Σωτηρίου
Σκληροῦ, Καθηγητοῦ τῶν Ἐμπορικῶν, Διευθυ-
τοῦ τοῦ «Ἐμπορικοῦ Μηνύτορος, Μέλους τοῦ
Ἐμπορικοῦ Ἰνστιτούτου Ἀμβέρσης» συγγραφείσα
ΝΕΑ ΕΛΛΑΣ, ἥτοι πλήρης περιγραφή τῶν
ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ και Στόλου ἐλευ-
θερωθέντων χρυσογαίωv και ὕδατορροῦτων ἐπαρ-
χιῶν τῆς ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ, τῆς εὐάνδρου ΗΠΕΙ-
ΡΟΥ και τῶν γραφικωτάτων ΝΗΣΩΝ τοῦ Αἰ-
γαίου ὑπὸ Ἱστορικὴν, Ἐθνογραφικὴν, Γεωγρα-
φικὴν, Τοπογραφικὴν, Πολιτικὴν, Στατιστικὴν,
Πλουτολογικὴν, Ἐμπορικὴν, Γεωργικὴν και
Ναυτιλιακὴν ἔποψιν μετά τελειστάτου Γεωγρα-
φικοῦ Χάρτου και καλλιτεχνικῶν εἰκόνων.

Τὴν ἐκδοσιν ταύτην συνιστῶμεν τοῖς συμπο-
λίταις μας.

ΚΑΤΙΝΑ ΜΠΟΓΔΑΝΟΥ

Κατὰ τὸ ἔαρ τῆς ἡλικίας τῆς ὑπὸ ὀξείας κα-
ταβληθεῖσα νόσου ἐσθέθη ἡρέμα, ὡς και ἔξη-
σεν, μία ἀτυχῆς ὑπάρξις, ἡ **Κατίνα Μπογ-
δάνου**, θυγάτηρ τοῦ Λευκαδίου εὐπατρίδου
Πάνου Μπογδάνου, τοῦ ἐπὶ μακρᾶς περιόδου
ἀντιπροσωπεύσαντος τὴν ἰδιαιτέραν πατρίδα του

έν τε τῷ Ἰονίῳ και τῷ Ἑλληνικῷ κοινοβουλίῳ
καί τῆς Ἀλεξανδρείας τὸ γένος Ζερλέντη.

Τὸν νεοσκαρῆ τάφον τῆς δυσμοίρου παρθένου
ραίνει τὸ «Βήμα» μὲ λίγα πτωχὰ ἄνθη και
πολλὰ θερμὰ δάκρυα.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἐπανέκαμψεν ἐξ Ἀνδρου τὴν ἐσπέραν τῆς πα-
ρελθούσης Πέμπτης ὁ Σ. Ἐπίσκοπος κ. Ἀθανάσιος.

Μετὰ ὀλιγοήμερον έν Ἀνδρῳ διαμονὴν χάριν
ἀναφυχῆς ἐπανεκαμψεν ἐκεῖθεν ὁ ἀξιωματὸς διευθυ-
τῆς τῆς παρ' ἡμῖν Ἀθηναϊκῆς Τραπέζης κ. Ἀναστά-
σιος Σπουργίτης μετά τῶν τέκνων του.

Ἐπανέκαμψεν ἐκ τῶν Λουτρῶν Κόθνου ὁ ἀγα-
πητὸς συμπολίτης μας κ. Μιχὲς Ἡλιάδης.

Ἀφίκοντο ἐξ Ἀθηνῶν προερχόμενοι ἐξ Ὀδησοῦ
αἱ ἐρίτιμοι Κυρία Καλλιόπη χήρα Νεοφίτου και Εἰ-
ρήνη χήρα Γ. Γαβαλά μετά τῶν τέκνων των, ὅπως
παραθερίσασιν έν Ποσειδωνία.

Ἀφίκετο ὅπως διέβη τὸ θέρος παρὰ τῷ ένταῦ-
θα ἀδελφῷ του ἀξιότιμῳ Κυρίῳ Πέτρῳ Βλαστοῦ, ὁ κ.
Ἐπαμεινώνδας Βλαστός Βασ. ἐπίτροπος τοῦ Ἀ' έν Ἀθή-
ναις διαρκοῦς Στρατοδικεῖου μετά τῆς οἰκογενείας του.

ΣΥΡΙΑΝΕΣ ΣΙΛΟΥΕΤΕΣ

Ζ. Κ.

Τὴν κάμνει πολὺ ὥραϊαν τὸ σιτόχρονον χοῦμα τοῦ
προσώπου τῆς διότι εἶνε πράγματι τόσο γλυκὺ και
σηματᾶς ὅστε νὰ τὴν κλιτᾶται σχεδὸν μοναδικὴν γι'
αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ πρᾶγμα.

Ἐφίσταται σὺ τὸ στάδιον τῆς ἀναπτύξεώς τῆς και ὁ-
μοιάζει μὲ τὰ μικρὰ ἐκείνα πουλιάκια ποὺ χαιρετοῦν
τὴν φύσιν μὲ τὸ περὶ ζῶηδ ὑπερῶν τῶν τὸ περὶ
καλλίτερον ἄσμα των.

Τὴν χαριτωρίζει ἕνα ἀνήσυχο βᾶδισμα, ἀποτελε-
σμα ζωῆς σφιγγώσεως και ἀφελῶς. Ἐνα χαριτωμένο
διωκτὸς μειδιᾶμα προσδίδει έν αὐτῇ ἀσθονία και
καλοσύνην παιδικίην.

Τὰ κινάματα μάτια τῆς τὰ μὲ τόσην εὐφροσύνην
προϊαζομένα κιντᾶζουσιν μὲ κίποιαν εἰρηνίαν ἀλλὰ και
μὲ πολλὴν ἀγαθότητα.

Εἶνε κυρίως συμπαθῆς, και μοιολογί πολὺ νέα ἀ-
κόμη ἔχει κερδίσει τὴν ἀγάπην τῶν φίλων τῆς μὲ
τὰς ὁποίας συχνὰ θεάται εἰς τὴν πλατείαν, συγχρό-
νως δὲ και τὴν γενικὴν ἐκτίμησιν και συμπάθειαν.

Τυγχάνει θυγάτηρ ἀνατίμου ὑπαλλήλου τῆς Ἀθη-
ναϊκῆς Τραπέζης.

Ο κ. ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΕΙΣ ΣΙΦΝΟΝ

Ὁ Νομάρχης Κυκλάδων κ. Γ. Παρασκευό-
πουλος ἐπεσκέψθη κατ' αὐτὰς τὴν νῆσον Σίφνον
δι' ὑπηρεσιακοὺς λόγους. Ὁ κ. Νομάρχης ἔμεινε
κατενθουσιασμένος ἐκ τῆς ἐνθέρμου ὑποδοχῆς
ἡς ἔτυχεν ἐκ μέρους τῶν ἀρχῶν και τοῦ λαοῦ
τῆς ὥραιας νήσου. Τὸ νομοταγὲς τῶν κατοί-
κων, ἡ φιλοξενία και ἡ εὐγένεια αὐτῶν, ἡ
καθαριότης τῆς πόλεως, ἡ εὐπρέπεια τῶν οἰ-
κιῶν, ἡ ἀγαθότης και ἡ εὐπροσηγορία τῶν
καλῶν νησιωτῶν ἐνεποίησαν μεγίστην ἐντύπω-
σιν εἰς τὸν ἀνώτατον τοῦ Νομοῦ λειτουργόν,
ὅστις ἀπερχόμενος ἐκεῖθεν ἀπεκόμισεν ἄριστας
ἐντυπώσεις. Ἰδοὺ τι γράφει ἡ συνάδελφος «Σί-
φνος» περὶ τῆς ἐπισκέψεως ταύτης τοῦ κ. Νο-
μάρχου εἰς τὴν νῆσον ταύτην:

«Ἰὰ τοῦ ἐκ Σύρον καταπλεύσαντος τῆ προ-
χθῆς Τρίτῃ Ἀτμοπλοίου «Πανελληνίου» ἀφί-
κετο, ὄλως ἐκιάκτως περὶ τὴν 2αν Μ. Μ.
ὥραν εἰς τὴν ἡμετέραν νῆσον ὁ Νομάρχης
τῶν Κυκλάδων κ. Παρασκευόπουλος, συνοδευό-
μενος ὑπὸ τοῦ ἐπιλέκτου τῆς πατρίδος μας
τέκνου ἀξιότιμου κ. Ἰακώβου Χ. Δραγάτου,
γνωστοῦ προ ἑτῶν έν Ἀθήναις Δυκειάρχου, και
τοῦ Δημολογιστοῦ αὐτοῦ κ. Ἀθανασοπούλου
χάριν ἐντολίων ἐρευνῶν εἰς ἃς ἠσχολήθη κατὰ
τὴν βραχυῶρον ἐνιαῦθα διαμονὴν του.

Καίτοιπν τηλεγραφῆματος προ τὰς ἐνιαῦθα
Κοινοτικᾶς και λοιπὰς δημοσίας ἀρχάς, πάντες
οἱ Προέδροι μετά τῶν λοιπῶν κοινοτικῶν Συμ-
βούλων και ἰδῶν ἄλλων ἀρχῶν προῦπάντησαν
τὸν κ. Νομάρχην μετά τῶν προκρίτων τῆς νῆ-
σου μας μέχρι τοῦ Ὄρηου τῶν Καμαρῶν,
ἐνθα ἐγένετο ἡ δεξίωσις, περὶ δὲ 5ην Μ. Μ.
ὥραν ἡγουμένων τῶν κ. κ. Προέδρων Καμπάνη
και Παπαγιάννη, ἀνῆλθεν χάριν ἐπισκοπήσεως
μέχρι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Βούσεως, ἐκεῖθεν δὲ
μετὰ μικρὰν ἀνάπαυαν μετέβη περὶ τὴν 7ην
ὥραν εἰς τὸ έν Ἀρτεμιῶν Γραφεῖον τῆς Κοινότη-
τος, ἐνθα ἐδέχθη πολλοὺς ἐγκρίτους συμπο-
λίτας τοῦ χωρίου, μεθ' ὃ προσελθὼν ὁ συμπο-
λίτης ἡμῶν Αἰμίλιος Α. Βέλλης προσηγόρευσε
τοῦτον ἐξᾶρας θεόντως τὸ εὐφρόσυνον γεγονός
τῆς ἡμέρας. Εἶτα δὲ διηυθύνθη εἰς τὴν έν Ἀρ-
τεμιῶντι μεγαλοπρεπῆ οἰκίαν τοῦ κ. Ἐμμ. Ζερ-
βοῦ, γυναικαδέλφου τοῦ Προέδρου τῆς Κοι-
νότητος Ἀρτεμιῶνος κ. Ἀγγ. Παπαγιάννη, ἐν-
θα ἐφιλοξενήθη μέχρι τῆς πρωίας τῆς ἐπιούσης
ἐνθα διάφοροι προλόοοις ἔλαβον χώραν ὑπὸ τῶν
συνδειτημόνων, καθ' ἣν ἐπανεκαμψεν εἰς τὸν
Ὄρηον Καμαρῶν, συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν αὐ-

τῶν ἀρχῶν, ὁπόθεν ἐπιβίβασθεῖς τοῦ «Πανε-
λληνίου» ἀπῆλθεν εἰς Σύρον.

Ἡ προσφώνησις τοῦ κ. Βέλλη ἔχει ὡς ἔξῃς:

«Ἡ μικρὰ ἡμῶν νῆσος Σίφνος ἦις μετά πά-
ροδον τόσων ἐτῶν λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ ὑπο-
δεχθῆ έν τοῖς κόλποις αὐτῆς τὸν ἀνώτατον λει-
τουργόν τοῦ Νομοῦ Κυκλάδων ἐνδόμυχον ἀσθα-
νομένην τὴν ἀγαλλίαν ἐπὶ τῇ ἀφίξει αὐτοῦ,
μετ' εὐλόγου χαρᾶς και ὑπερηφανείας δρᾶτι-
ται σήμερον τῆς εὐφροσύνου ταύτης σιγμῆς,
και εὐκαιρίας ὅπως δι' ἐμοῦ προσαγόρευση
Ἵμῶς.

Ἡ ἔκτακος ἔλευσις Ἵμῶν έν τῇ πατρίδι
μας Σίφνω κατὰ τὴν ὥραν ταύτην ἐθεωρήθη
παρ' ἀπάντων τῶν κατοίκων αὐτῆς, ὡς γεγονός
ἐξόχως εὐφρόσυνον και βαρυσήμαντον, ἡ δὲ ἄ-
φιξις και διέλευσις Ἵμῶν ἐπιεῦθεν θέλει παρα-
μείνη έν τοῖς χρονικοῖς τῆς Σίφνου ὡς μία διη-
νεκῆς και εὐφρόσυνος ἀνάμνησις τῆς ἐνιαῦθα
διαβάσεώς Σας.

Χαιρετίζοντες ὁδεν μετ' ἀνεκφράστου χαρᾶς
και ὑπερηφανείας Ἵμῶς ἐπὶ τῇ προσεγομένη
τῇ πατρίδι ἡμῶν ὑψίστη ταύτη τιμῇ, Σας εὐχό-
μεθα ὅπως ὑπὸ τῶν αἰθῶρων Ὀθρανῶν μας ὅπως
διέλθητε πάνν εὐφροσύνως τὰς ὀλίγας σιγμᾶς
τῆς ἐνιαῦθα διαμονῆς Σας.

Προσαγορευόμεν ταπεινῶς Ἵμῶς.

Τὴν προσλαλίαν ταύτην τοῦ κ. Αἰμιλ. Βέλλη
ἠκολούθησεν θερμοτάτη και πλήρης εὐχαριστιῶν
ἀπάντησις τοῦ κ. Νομάρχου πρὸς πάντας τοὺς
κατοίκους και πρὸς αὐτὸν, ὅς πάντας ἠχαιρί-
στησεν διὰ τὴν ἐνθερμον ταύτην δεξίωσιν ἡς ἔ-
τυχεν παρ' αὐτῶν, ἐκφράσας τὴν μεγίστην
αὐτοῦ χαρὰν και εὐχαρίστησιν, και δελχθῆς ἐκ
τῶν ἐντυπώσεων και τῆς έν γένει τῶν κατοίκων
φιλοξενίας».

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΣ

Ὁ Ἰατρὸς κ. Φίλιππος Χριστοδῆμος μὲς ἀ-
πέστειλεν ἐκ Τρικκάλων τὴν ἀκόλουθον ἐπιστο-
λήν:

«Εὐχριστῶς ἀνακοινῶ ὑμῖν ὅτι χρησιμοποίη-
σας τὰ Καταπότια Πίνκ εἰς τοὺς ἀσθενεῖς μου
παρατήρησα ἐκτάκτως λαμπρὰ θεραπευτικὰ ἀ-
ποτελέσματα.

Τελευταίως τὰ Καταπότια Πίνκ ἐθεράπευσαν
δύο πελάτιδάς μου ἐξ ὧν ἡ μὲν ἐπασγεν ἐκ
γλωσσοκαμίας μετά δυσπεπτικῶν ἐνοχλήσεων,
ἡ δὲ ἐκ σοβαρᾶς ἀνακίμιας μετά νευρικῶν ταρ-
χῶν.

Εἰς ἀμφοτέρως τὰς περιπτώσεις, ἡ ἐξέτασις
τοῦ αἵματος, πρὸ τῆς χρήσεως τῶν Καταποτίων
Πίνκ, ἀπέδειξε σημαντικὴν ἐλάττωσιν τοῦ ἐριθ-
μοῦ τῶν ἐρυθρῶν αἰμοσφαιρίων, Μετὰ παρέλευ-
σιν ἐλάχιστου χρόνου ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς θε-
ραπειᾶς διὰ τῶν εἰρημένων Καταποτίων, τὸ
αἷμα ἐπανεῆλθεν εἰς τὴν φυσικὴν αὐτοῦ κατά-
στασιν»

Ἡ παρατήρησις αὕτη σχετικῶς μὲ τὴν αὔ-
ξησιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐρυθρῶν αἰμοσφαιρίων,
ἐξηγεῖ τὸ μυστικὸν τῶν θεραπειῶν, ἐνίοτε
ἐκπληκτικῶν, τῶν ἀφειλομένων εἰς τὰ Κατα-
πότια Πίνκ. Δὲν θεωροῦμεν ἀναγκαῖον νὰ ἐνδι-
ατρούωμεν ἐνταῦθα ἐπὶ τῆς σπουδαιότητος τοῦ
αἵματος εἰς τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου. Πάντες
λέγουσι: ἀτὸ αἷμα εἶνε ἡ ζωὴ» και τοῦτο εἶνε
ἀληθέστατον, ἀλλ' αἷμα ἀπὸ αἷμα ἔχει δια-
φορὰν. Οἱ ἔχοντες σῆμα πλούσιον και ἀγνόν ἀ-
πολαυβάνουν ἄρκος ὑγείας, ἐνῶ οἱ ἔχοντες πτω-
χὸν αἷμα θὰ εἶναι πάντοτε ἀσθενεῖς. Τὰ Κατα-
πότια Πίνκ ἔχουν τὴν δύναμιν ν' ἀνακαινίζουσιν
και πλουτίζουσιν τὸ αἷμα εἰς ἐκάστην δόσιν. Οἱ
δύο ἀσθενεῖς περὶ ὧν ὁμιλεῖ ἀνωτέρω ὁ Ἰατρὸς
Χριστοδῆμος εἶγον πτωχὸν αἷμα και διὰ τοῦτο
ἦσαν ἀσθενεῖς. Ἐλαβον δὲ τὰ Καταπότια Πίνκ,
τὰ ὅποια τὰς ἔδωσαν πλούσιον αἷμα και ταχέ-
ως ἐπανετέθησαν τὴν ὑγείαν των.

Ἐάν τὸ αἷμα σας δὲν εἶνε εἰς καλὴν κατά-
στασιν. Ἐάν αἰσθάνεσθε ὅτι δὲν εἴσθε τόσο κα-
λὰ ὅσον ἔπρεπε νὰ εἴσθε, τοῦτο μαρτυρεῖ ὅτι ἡ
πύσθεσις τοῦ αἵματός σας εἶνε ἐλαττωματικὴ.
Λάβετε ἐπίτινα καιρὸν τὰ Καταπότια Πίνκ
και ἡ κατάστασις σας θὰ βελτιωθῆ.

Πωλοῦνται εἰς τὰ κυριώτερα φαρμακεία
πρὸς δρ. 3.80 τὸ κυτίον ἢ δρ. 21 τὰ 6 κυτία.
Διαρκῆς παρακαταθήκη εἰς τὰ ἐνταῦθα φαρμα-
κεία Π. Καρβῶνη, Ν. Παπαδάκη, Δ. Ντελο-
πούλου. Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι Δαρμαλῆς και Σία,
έν Πειραιεῖ

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΜΑΣ

ΕΝΑ RENDEZ-VOUS

Τρομερό παιδί αυτός ο Νίκος Πετρίδης. Όλον τον κόσμο τον έχει ξετρελλάνει με της χάρες του. Και πράγμα πρωτάκουστον : Κανείς δεν τον κακολογεί, ούτε καν εκ του άσχημου φίλου εις το όποιον άνήκει. Όσον δ' άφορρά το φραϊόν, ανεξαρτήτως ηλικίας, γίνεται πόλεμος μεταξύ αυτού ποία περισσότερον θα τον προσελκύση. Και τα τακερά βλέμματα και τα λιγυμένα μειδιάματα συνοδεύουν πάντοτε την απόδοσιν του χαιρετισμού, τον όποιον πάντοτε τόσον χαριέντως και με τόσην ευγένειαν άπευθύνει εις αυτάς ο Νίκος Πετρίδης.

Δέν έχουν όμως και άδικον να έχουν αι απόγονοι της Εύας τόσην προτίμησιν εις τον Νίκον. Του άξίζει. Μόλις είκοσι δύο έτών, μέ όραία μαύρα μάτια, μέ σγουρά λεπτό μαύρο μουστακάκι, μέ σγουρά μαύρα μαλλιά, μέ χρώμα του προσώπου λευκόν και ροδόχρουν και μέ χαριτωμένον μειδιάμα επανθούν πάντοτε επί των χειλέων του ήτο, μπορεί να ειλη κανείς; όμοιος. Προσθέσατε εις ταύτα τρόπους άμέμπτους, γλωσσολογικήν άρκετην και ευφυϊαν μεγάλην και θα έχετε πλήρη την εικόνα του ήρώος μας.

Άλλ' ο άνθρωπος, βλέπετε, δέν είνε πάντοτε τέλειος. Ο καιημένος ο Νίκος είχε έν ελάττωμα και μέ περισσήν ειλικρίνειαν το όμολόγει. Ποτέ του δέν ήσθάνθη τι θα ειλη έρωσ. Ίσως, έλεγε, βραδύτερον το αισθανθή πρός το παρόν όμως όλα τα κορίτσια μ' άρέσουν και δέν δυσκολεύομαι καθόλου να περάσω λαμπρά τη βραδυά μου σ' όποιον σπητι και άν ευρεθώ.

Και ή δυστυχής Κική είχε τον άτύχημα να πέση στα δίπλα του.

Τόν εγνωρίσεν εις την βεγγέραν της κυρίας Γ... Πολύ ευγενής ο Νίκος, πολύ υποχρεωτικός όπως ήτο, ένόμισε πως την αγαπά—άφοϋ άλλως τε εκείνο το βράδυ της το επανέλαβε ηλιάνεις—και τον ήγάπησε μέ τα σωστά από της κυρίας Γ... την ελπισμένην και ούτε εσκέφθη να περάση πλέον από το σπητι της Κικής. Μόνον έκεινη τη βραδυά της όρκισθη πόσον την ήγάπα, πόσον ελάτρευε ένα τέτοιον μιζουδιάν σαν και εκείνη!

Και ή δυστυχής Κική είχε την άφέλειαν να τον πιστεύση και να τον αγαπήση. Και εκείνος επί ένα μήνα δέν επέρασε καθόλου. Έπί τέλους ύστερον από ένα μήνα τον βλέπει να περνά. Η καρδιά της εκτύπησε. Ο Νίκος μας δέν είχε ποϋ να πάγη και θυμήθηκε και την Κική. Έπέρασε, την εχαιρέτησε γλυκά-γλυκά και έπροχώρησε. Η Κική μας όμως δέν χάνει καιρό καιστέλλει άμέσως την μικράν ύπηρετήριάν της και του λέγει:

— Κύριε Νίκο, μούπε ή κυρία Κική να ήθετε να σάς πη, είνε μεγάλη άνάγκη.

— Καλά, παιδί μου, τώρα άμέσως, έρχομαι.

Τροχάτη ή μικρά ύπηρετήτρια πηγαίνει και το αναγγέλλει εις την Κική μας.

Μετ' όλίγον ο Νίκος περνά, πλησιάζει εις το παράθυρον και ψιθυρίζει.

— Καλησέρα, Κική μου, τι κάνεις ;

— Ναι, Κική σου ! Τι κατάστασις είνε αυτή ; Έχεις να περάσης ένα μήνα και περισσότερον.

— Μα, παιδί μου, συγγνώμη ! Ξεούρεις τι δουλειές έχω ; Πνιγμένος ! Να σε χαρώ ! Από σήμερα όμως θα περνά τακτικά, τακτικώτατα. Μα και συ γιατί να επιμένης τόσο σ' αυτό που σου ζητώ τόσο καιρό τώρα; θέλω να σου μιλήσω ιδιαιτέρως, χωρίς καρδιοχτύπι.

Έδώ είνε βάσανος. Περνά ο ένας κι' ο άλλος. Εκτίθεσαι και συ και εγώ. Τι θα πάθης; Έλα, πές μου, να ρθω αύριον σιάς 7 1/2 ; Από την πίσω πόρτα του κήπου κανείς δέν θα με ιδη. Θα μπω στην αυλή σιγά-σιγά, θα όμιλήσωμεν με άνεσιν και θα χωρισθώμεν σαν καλοί φίλοι. Εκτός τούτου θα μου πης και συ ό, τι παράτονα έχεις και θα ιδής ότι έχεις άδικο. Έλα σύμφωνοι ;

Βλέπετε ή ρητορική του Νίκου ήτο άρκετη, πλην ή Κική άμφοταλαντευέτο ακόμη και άπεκρίθη :

— Όχι, Νικό μου, δέν μπορώ, φοβόμαι. Είναι και ή μεγαλύτερα αδελφή μου, έχει τα μάτια της τέσσαρα. Ζηλεύει φοβερά. Έπειτα δέν άξίζει κόλας είνε πολύ compromettant (βλέπετε ήξευρε και γαλλικά ή Κική μας) για μένα αυτό το πράγμα. Και το σπουδότερον, δέν έχω ακόμη πεποιθήσιν ότι μ' αγαπάς ειλικρινώς. Μου φαίνεται μάλιστα ότι δέν αισθάνεσαι το παραισιόδον για μένα.

— Με άδικείς, σε βεβαίω, αγάπη μου. Γιγτι το λέγεις αυτό ; Έπειδή δέν πέρασα δυό-τρεις μέρες ;

— Δυό-τρεις μέρες ! Καλέ δέν λές καλλίτερα δυό-τρεις ώρες ! Πω, ποι πό ! Χωρατεύεις, Νίκο ;

— Τέλος πάντων σείς ή γυναίκες, ποτέ σας δέν μπορείτε να καταλάβετε το άνδρικόν αισθήμα. Πάντα άλλου πηγαίνει ο νοϋς σας και χάνεσθε καμμιά φορά σε κάτι μικρολογήματα. ! Πώς δέν επέρασα ; Μ' έρωτάς αγάπη μου, όλες αυτές της μέρες, τι ύπέφερα που δέν σ' έβλεπα ; Τη νύκτα μόνο μετά το φαγητόν που είχα εύκαιρίαν, επερχόουσα, αλλά δέν σ' έβλεπα καθόλου. Τα παράθυρά σου μόνον κλειστά και σκοτεινά σαν τη ψυχή μου !

Η ήική εκάμφθη. Στα όραία της μάτια ένα δάκρυο τον έτοιμο να κυλίση.

— Άς είνε, τέλος πάντων, εγώ δέν επιμένω, του λέγει μέ παραπονοιάριχη φωνή, για να σου άποδείξω πόσον περισσότερον από σένα αγαπώ ! Αύριον όπως είπες σιάς 7 1/2 το βράδυ να έδης από την πίσω πόρτα του κήπου, αλλά προσοχή να μη σε ιδη κανείς, Νίκο, για όνομα του Θεού.

— Έννοια σου, Κική μου, μη φοβάσαι, σ' ευχαριστώ πολύ-πολύ και καλήν άνάμωσιν για αύριον. Καλή νύχτα.

— Καλή νύχτα, Νίκο.

* *

Η Κική περιμένει. Βγαίνει στην πόρτα πολλές φορές άνερευνώσα μήπως διακρίνει να έρχηται ο Νίκος. Από το έπάνω όμως πάτωμα και ή αδελφή της ή Φωφό την παρακολουθεί. Υποπτεύεται τα πάντα και πίσω από της γούλλιες του παραθύρου δέν την άφίνει λεπτό.

Έν τω μεταξύ ο Νίκος φαίνεται. Πλησιάζει. Η Κική άναπνέει.

— Έλα λοιπόν, καιημένε, έσκασι να περιμένω τόσην ώρα.

— Αγάπη μου, δέν έχεις δίκαιον, είνε 7 1/2 άκριβώς. Είμαι Έγγλέζος.

— Τέλος πάντων, αιώνιως είσαι δικαιολογημένος. Σιγά. Έλα μέσο.

Ο Νίκος εισέρχεται εις τον κήπον. Ρίπτει δεξιά και άριστερά τα βλέμματα του, ξετάζει το πεδίον της μάχης και ποϋ δύναιται να χωρηθή έν περιπτώσει ύποχωρήσεως. Διακρίνει μικρόν οικίσκον μέ ξυλινήν θύραν. «Άς τον έχωμεν υπ' όψει, λέγει, άμα ταύρωμε σκούρα».

— Λοιπόν πώς είσαι Κική μου, χρυσή μου αγάπη, είσαι καλά, καλά ; Η μ' έξέχασες μέ τα παράτονα σου ; Παραπονοιάρα !

— Μάλιστα ! Νομίζεις πως σου μουάζω, που έκαμες ένα μήνα σωστό να περάσης.

— Καιημένη και συ ! Πάλι τα ίδια ! Μα δέν. . . .

— !

— Κλέφτες, βοήθεια, άκούεται συρίζουσα ή φωνή της Φωφόσ έξωθεν της θύρας. Βοήθεια, κάποιος έμπηξε μέσα ! Μαρία, Μαρία, γρήγορα τη λάμπα. Γρήγορα φέρε την να ιδούμε. Κλέφτες, βοήθεια ! Άνοιξε την πόρτα Κική !

Ο Νίκος μας ως αλλουρος πηδά προς τον μικρόν οικίσκον και κλειει την θύραν.

Η Κική σχεδόν νεκρά, ήμιλιπόθυμος, σύρεται μάλλον ή βιάζει προς την θύραν. Την άνοίγει. Η Φωφό ως καταγής εισορμά ακολουθουμένη υπό της Μαρίας μέ τη λάμπα.

— Ποιος είνε εδώ μέσα, ώρνεται.

— Κανείς, Φωφό μου, κανείς, να σε χαρώ, ψιθυρίζει ή Κική.

— Ψέμματα λές. Φέξε, Μαρία. Έδώ ! Στο ύπόγειο. Έτσι καλά, τη λάμπα σου εκεί στη γωνιά. Κανείς εδώ. Πάμε άλλου στον κήπο. Εκεί από κάτω από το μεγάλο πεύκο στά σκοτεινά. Κανείς κ' εκεί. Μα κάποιος έμπηξε μέσα, τον είδα απ' επάνω. Δέν γελάστηκα.

Ο Νίκος κλεισμένος μέσα στο σπιτάκι, κρατών μέ τάς χειράς του την θύραν, σχετικώς ψύχραιμος, άφοϋ είδεν ότι ο έχθρος δέν ήτο επικίνδυνος.

— Πάμε τώρα και στο σπιτάκι, φωνάζει ή Φωφό.

Πλησιάζει ώθει την θύραν, δέν άνοίγει. Όθει, ώθει, τίποτε. Ο Νίκος την πιέζει δυνατά.

— Την κρατούν από μέσα. Πολύ καλά, τώρα θα ιδούμε άν άνοίγη ή όχι. Μαρία, τρέξε γρήγορα να φωνάξης το Μαστρο-Γιώργη, κραηγάζει στεντορεώς ή Φωφό.

Ός διά μαγείας ή θύρα άνοίγει, ο Νίκος μας εξέρχεται και χαριέντως χαιρετών ψιθυρίζει :

— Δέν είν' άνάγκη, Μαριζέλ, εγώ είμαι ! Καλησέρα σας, μη φωνάζετε έτσι, δέν είμαι κλέφτης.

— ! Η Φωφό μένει μέ στόμα άνοιχτόν. Τέλος κατορθώνει να φελλίση :

— Καλέ σείς είσθε, κύριε Πετρίδη, Μπράβο σας ! Και τι έννομίσατε παρακλιώ το σπιτι μας ; Ποιές θαορείτε πως κατοικούν εδώ ; Τίποτε του δρόμου ;

— Ατατάσθε, μαριζέλ ! Τούναντιόν ένόμισα ή μάλλον είμαι βέβαιος ότι κατοικούν ή ωραιότερες και ή πιο καλές ντεμοαζέλες της Σύρου και ήλθα να της θανατώσω.

Κόκκαλο ή Φωφό. Αφωπλίσθη. Τα χείλη της διαστάλησαν εις μακρίον μειδιάμα, παρεμύθισεν από την θύραν και ένφ ήτο έτοιμος να εξακολουθήση, ο Νίκος διήλθεν, εχαιρέτησεν ακόμη άπαξ και άναχωρών της λέγει :

— Καληνύχτα σας, μαριζέλ. Συγγνώμη που σάς ήνόχησα.

Από την ήμέραν εκείνην ο Νίκος άποφεύγει πλέον τα ραντεβού, ή δέ Κική παρεδέχθη ότι το καλλίτερον πράγμα τουκόσμου είναι ναμην είνε κινείς έρωτευμένος.

Πεπεφοής.

ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΟΝ

Έν Έρμουπόλει Σύρου σύμερον την τετάρτην (4) Αύγουστου, του χιλιοστοϋ έννεακοσιοστοϋ δεκάτου πέμπτου 1915 έτους, ήμέραν Τρίτην π. μ. ο παρὰ τοίς έν Σύρω Πρωτοδικαίς δικαστικώς κλητήρ Σωκράτης Γ. Στεφάνου, τή έγγράφω έντολή του κ. Γεωργίου Ν. Γαβαλλά, κατοίκου Νάξου, επέδωκα προς τον κ. Εισαγγελέα των έν Σύρω Πρωτοδικών διά τον Γεώργιον Ιωάν. Φλώρακαν, κάτοικον ποτέ χωριού Δανακός της Κοινότητος Άπειράνθου της Νάξου και ήδη άγνωστου διαμονής, την προς τον Συμβολαιογράφον Τραγαίας Νικόλ. Ναυπλιώτην, κάτοικον του χωριού Δαμαριώνος όμωνύμου Κοινότητος, υπάλληλον επί του πλειστηριασμού, άπευθυνομένην από 31 Ιουλίου 1915 έτους, άναγγελίαν του άνω Γ. Ν. Γαβαλλά, κατά του ειρημένου όφειλέτου Γ. Ι. Φλώρακα και Κωνσταντίνου Γ. Περιστεράκη, κατοίκων του χωριού Δαμαριώνος, όμωνύμου Κοινότητος Νάξου, επισπεύδοντος δανειστοϋ, δι' ής αναγγέλει έαυτόν δανειστήν ένυπόθηκον επί των πωληθησομένων κτημάτων του άνω όφειλέτου του, και άπλοϋν δανειστήν επί των μη ένυποθήκων εις αυτόν, διά τά έν αυτή έκτεθέντα ποσά δραχμών έν δλω 372 και έξαιτείται, όπως κατά την διανομήν του έκπλειστηριασματος της περιουσίας του όφειλέτου του Γεωργίου Ιωάν. Φλώρακα, ληφθή υπ' όψει προνομιακώς και διά του συσταθησομένου πίνακος δικαιωθή να λάβη την άπαίτησίν του άνερχομένην ως άνω έξετέθη εις δραχ. 372 και τά έξοδα καταθέσεως έγγράφων και τους τόκους αυτών. Δηλοι δέ ότι διορίζει αντίκλητόν του τον έν τή περιφέρεια του Είρηνοδικείου Τραγαίας κατοικούντα Χαρίλ. Ν. Γαβαλλάν, έμπορον. Και εις ένδειξιν.

Ο λαβόν Εισαγγελεύον Σύρου

Α. ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Α δημοσιευθήτω διά της ένταϋθα εκδοδομένης εφημερίδος «Το Βήμα».

(Τ. Σ.)

Ο δικαστ. κλητήρ

Σ. Γ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ

Ο Εισαγγελεύων

Α. ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Περίληψις επαναληπτικου προγράμματος πλειστηριασμου ακινήτων

Την εικοστήν τρίτην (23) Αύγουστου του έτους 1915, ήμέραν Κυριακήν, έν τω χωρίω «Τσιπίδος» πρωτευούση της Κοινότητος Μαρ-«Τσιπίδος» πρωτευούση της Κοινότητος Μαρ-«Τσιπίδος» της Πάρου, και έξωθι του καφενείου πήςσης της Πάρου, και έξωθι του καφενείου του Γεωργίου Σ. Μελανίτου, τόπου συνήθους των πλειστηριασμών, και ένώπιον έμοϋ του Συμβολαιογράφου Πάρου Φραγκίσκου Η. Σαρρη, ή του νομίμου αναπληρωτού μου και συμφώνως ή του νομίμου αναπληρωτού μου και συμφώνως τω υπ' αριθ. 446 της δευτέρας Ιουλίου ένεστω- τω υπ' αριθ. 446 της δευτέρας Ιουλίου ένεστω- 204 της εικοστής τετάρτης Ιουλίου του 1912 έτους έπανάληπτικω προγράμματι δηλο- ποιήσεως νέας ήμέρας πλειστηριασμού, του δι- καστικου κλητήρος των έν Σύρω Πρωτοδικών Μιχαήλ Ι. Μπλαγαρη, άνασταλέντος του πλειστηριασμού, όστις επρόκειτο να γείνη την 5 Αύγουστου 1912 και δυνάμει της υπ' αριθ. 204 της εικοστής τετάρτης Ιουλίου του 1912 έτους πράξεως άναστολής του κυρίου Προέδρου των έν Σύρω Πρωτοδικών, των κτημάτων του όφειλέτου Αριστοτέλους Α. Άλιπράντου έμ- ποροκτηματίου, κατοίκου Τσιπίδου της Κοινό- τητος Μαρπήσης της Πάρου, κατεχόμενα υπό της τρίτης κατόχου Μαρουσώς χήρας Άντωνίου Άλιπράντου οικοδεσποίνης, κατοίκου Άθηνών, πλειστηριασθήσονται άναγκαστικώς, επισπεύ- δοντος του ένυποθήκου πιστωτού Σπυριδωνος Λορεντζιάδου ιατροϋ, κατοίκου Πάρου τα διά της υπ' αριθμόν 177 της δεκάτης πέμπτης Ιουνίου του 1912 έτους εκθέσεως άναγκαστι- κής κατασέσεως του αύτου δικαστικου κλη- τήρος : 1) Έν περιβόλιον κείμενον κατά την θέσιν «Μπουτσουάρα» έκτάσεως ενός τετάρτου της ζευγαριάς, περιέχον διάφορα δένδρα, άνθη, δύο φρέατα και δύο δεξχμενάς, εκτιμηθέν άντι δραχμών διακοσίων δέκα (210). 2) Είς άγρός, κείμενος κατά την θέσιν «Ποδαρικής» έκτά- σεως τεσσάρων περίπου ζευγαριών, εκτιμηθείς άντι δραχμών έξακοσίων (600). 3) Μία άμπελος κειμένη κατά την θέσιν «Τσιγκλιά» έκτάσεως τριών ζευγαριών, περιέχουσα ληνόν, εκτιμη- θείσα άντι δραχμών έξακοσίων (600), και 4) Έτέρα άμπελος, κειμένη κατά την θέσιν «Αλυφάδες» έκτάσεως πέντε ζευγαριών, περιέ- χουσα ληνόν, οικίσκον ήρειπωμένον, εκτιμη- θείσα άντι δραχμών χιλίων (1,000) άπαντα κείμενα έντός της περιφερείας της Κοινότητος, τέως δήμου Μαρπήσης της Πάρου, και διά τά όποια ο επισπεύδων πιστωτής προσέφερεν ως πρώτην προσφοράν το έν τρίτον της έκτι- μήσεως

Δικαιοϋται δε ο επισπεύδων πιστωτής λαμ- βάνειν έν δλω δραχμάς δύο χιλιάδας πεντακο- σίας τεσσεράκοντα τρεις και λεπτά εξήκοντα (2,543. 60) έντόκως από της κοινοποιή- σεως της επιταγής μέχρις έξοφλήσεως, ως και άπαντα τά έξοδα έκτελέσεως και πλειστηρια- σμού. Ο πλειστηριασμός αρχόμενος την δε- κάτην ώρην πρό μεσημβρίας θελει λήξη την δωδεκάτην ώρην της μεσημβρίας. Η κατακύ- ρωσις γενήσεται τρία λεπτά της ώρας μετά την τελευταίαν προσφοράν, διδομένου του συ- μείου υπό του κήρυκος. Οί τελευταίοι ύπερθε- ματιστάί όφείλουσιν άμέσως μετά την κατα- κύρωσιν να καταθέσωσι τά έκπλειστηριασματα εις το άρμόδιον δημόσιον Ταμείον και μοι πα- ραδώσωσι τά οικεία γράμματα, συμφώνως τω Νόμω, άλλως ένεργηθήσεται άναπλειστηρια- σμός εις βάρος των.

Έγένετο και έξεδόθη έν Παροικία της Πά- ρου, σήμεραν τη τριακοστή (30) του μηνός Ιουλίου, του χιλιοστοϋ έννεακοσιοστοϋ δεκάτου πέμπτου (1915) έτους, ήμέρα Πέμπτη έν τω κατά την συνοικίαν «Άγιοι Άνάργυροι» οικία της συζύγου μου Έλένης Φ. Σαρρη, κειμένα δημοσίω γραφείω μου και ύπογράφεται παρ' έμοϋ του Συμβολαιογράφου Πάρου, ως επί του πλειστηριασμού υπάλληλου.

Ο επί του πλειστηριασμού υπάλληλος

Συμβολαιογράφος Πάρου

(Τ. Σ.) ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ Η. ΣΑΡΡΗΣ

Άκριβές αντίγραφον.— Έν Πάρω αύθημερόν.

Ο επί του πλειστηριασμού υπάλληλος

Συμβολαιογράφος Πάρου

(Τ. Σ.) ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ Η. ΣΑΡΡΗΣ

Γνήσιοι Γαλλικοί σάπωνες

Στό Πρακτορείον Εφημερίδων

Ηλία Κυριαζοπούλου.